

ZAOSTREHĚ NA ZBOROVĚU

NAŠE ŠTUDENTSKE OKO VELMI RYCHLO POSTREHLO ZMENU V UČITELSKOM ZBORE – TÚ NEŽNEJŠIU A SÚČASNE POČETNEJŠIU ČASŤ DOPLNILA UČITELKA ODBORNÝCH PREDMETOV MGR. JANA DUNAJČANOVÁ. NEVÁHALI SME A PO ČASE OZNAČOVANOM AKO ADAPTÁCIA, SME JU VYSPOVEDALI.

M: K nám do školy ste nastúpili uprostred školského roka. Čo Vás viedlo k tomu, aby ste prácu v nemocnici vymenili za prácu pred katedrou?

JD: Bola to pre mňa výzva, chcela som vyskúšať šťastie a postúpiť do „vyššieho levela“.

M: Ako učiteľka odborných predmetov pôsobíte takmer rok. Spĺňa táto práca Vaše predstavy (očakávania)?

JD: Som s prácou spokojná, páči sa mi kolektív, v ktorom pracujem a takisto individualita študentov, ktorých učím.

M: Neľutujete svoje rozhodnutie, že ste prišli učiť?

JD: Svoje rozhodnutie neľutujem, som rada, že učím a páči sa mi zápal študentov, ako aj ich chťič naučiť sa nové veci.

M: Keďže aj Vy ste absolventkou strednej zdravotníckej školy, viete porovnať vyučovanie za Vašich čias a dnes. V čom vidíte zmeny?

JD: Zažila som „starý“ štýl učenia a musím povedať, že sa mi páčia inovácie, ktoré za tie roky v tejto škole prebehli. Podľa môjho názoru je učenie v súčasnosti lepšie a pre študentov jednoduchšie.

M: Určite máte za sebou viacročnú prax na rôznych oddeleniach. Na ktorom oddelení sa Vám pracovalo najlepšie?

JD: Je ťažké povedať, na ktorom oddelení sa mi najviac páčilo, lebo na každom som sa naučila veľa nového. Začínala som v popradskej nemocnici na ARE u patologických novorodencov. Tiež som sa mnohému priučila na koronárke a chir. JIS.

M: Kto Vás priviedol k práci zdravotnej sestry? Nemali ste obavy, keď ste si vybrali toto povolanie?

JD: Pre prácu zdravotnej sestry som sa rozhodla sama ešte ako malé dievča, hoci rodičia chceli mať zo mňa ekonómku. Svoje rozhodnutie by som určite nezmenila, nikdy som nad tým ani nepremýšľala, vždy som chcela pracovať v zdravotníctve a som tu šťastná. Keby som nerobila sestru, išla by som za doktorku.

M: Aký je podľa Vás najlepší spôsob učenia?

JD: Študentov sa snažím učiť len podstatné veci, hoci je toho menej, lebo to si ľahšie zapamätajú ako množstvo obširnej teórie. Aj na praxi sa pokúšam učiť čo najlepšie, aj keby som mala učivo vysvetliť viac ráz. Najväčším darom pre mňa je, keď vidím, ako študent urobí určitý výkon sám a je so

sebou spokojný.

M: Aké máte plány do budúcnosti? Chceli by ste ďalej učiť alebo by ste sa radšej vrátili späť do nemocnice?

JD: Ako som už spomenula, učenie je výzva, ktorej chcem čeliť. Táto práca ma baví a som otvorená novým možnostiam.

M: Čo by ste odkázali, resp. poradili našim študentom?

JD: Študovať znamená učiť sa a v tomto odbore sa treba učiť poctivo. Je to výzva, ktorej sa musia postaviť a prijať za ňu zodpovednosť. Práca v nemocnici nie je ako práca v kancelárii, kde prípadná chyba môže byť zanedbateľná. V nemocnici sa pracuje so živými pacientmi, ktorí sú odkázaní na našu pomoc a prípadná chyba môže byť osudná. Treba sa už v škole poctivo učiť, aby sme potom pri pacientoch nemali problém.

ĎAKUJEME ZA ROZHOVOR.

MATÚŠ a MONIKA

